

MỞ RỘNG CỬA VÀ CON TIM ĐÓN RƯỚC ĐỨA CHÁU KHỜ

... “Khi nào ông đãi khách ăn trưa hay tối, thì đừng mời bạn bè, anh em hay bà con, hoặc láng giềng giàu có .. Trái lại, hãy mời những người nghèo khổ, tàn tật, què quặt, đui mù; và như thế, ông mới thật có phúc, bởi vì họ không có gì để đáp lễ” (Luca 14,12-14). Một cuộc cách mạng đã nổi dậy trong lòng để chúng tôi có thể thực thi lời giáo huấn cao đẹp này của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Thế Từ Bi Nhân Ái vô biên!

Thật vậy, lần sau chót chúng tôi mời Clément - đứa cháu trai 9 tuổi bị bệnh khờ - cùng với gia đình đến nhà chúng tôi, thì một cơn bão đã ập xuống nhà. Các ghế ngồi ngoài vườn bị gãy. Các cánh hoa bị bứt rụi. Các đồ chơi trẻ em bị đập phá tan tành! Và khi Clément cùng Cha Mẹ ra về thì chúng tôi đóng chặt cửa, tự hứa sẽ không bao giờ mời cháu Clément đến nhà nữa!

Chúng tôi phân vân tự hỏi phải chăng tốt hơn chỉ nên mời người lớn, nghĩa là chỉ mời hai vợ chồng cô em gái mà không có cậu bé khờ Clément đi theo? Có thể chúng tôi mới an nhàn tận hưởng những giây phút bên nhau. Có thể, chúng tôi mới không bị cháu Clément quấy rầy bởi những câu hỏi vô nghĩa, những hành động ngớ ngẩn và những đập phá đồ đạc trong nhà. Rồi chúng tôi cũng không bị áy náy dày vò trước thái độ gần như nhấn nhục bất động của vợ chồng cô em gái. Chúng tôi ngỡ ngàng tự hỏi: - Cậu bé đập phá vì cậu bé bị chứng bệnh khờ hay bởi vì cha mẹ không rầy la, cứ để mặc cho con muốn làm gì thì làm, vì quá cưng chiều con?

Chúng tôi cũng thầm trách cứ hai vợ chồng cô em vì không có lời xin lỗi chúng tôi.

Tuy nhiên, suy đi nghĩ lại thì chúng tôi biết rõ rằng, nếu chỉ mời hai vợ chồng mà không mời cháu Clément khờ-khạo thì sẽ làm buồn lòng cô em gái biết là chừng nào! Bởi lẽ chúng tôi đâu có mời thường xuyên cả gia đình em đến nhà. Mặc dầu nghĩ như thế, chúng tôi vẫn chưa mở ngay cửa để đón rước cháu Clément. Nhưng con tim chúng tôi thì bắt đầu hé mở. Chúng tôi quyết định đưa cháu Clément đi thăm sở thú. Cậu bé vui mừng khôn tả trước các con vật, đặc biệt là những con sư tử. Thật tuyệt vời! Và một nụ cười rạng rỡ xuất hiện trên gương mặt của em gái chúng tôi.

Thời gian trôi qua. Mùa đông đến. Chúng tôi vẫn còn đóng chặt cửa nhà không muốn mời Clément đến. Chúng tôi vẫn chưa sẵn sàng tiếp rước cậu bé khờ vào phòng khách sang-trọng ngăn-nấp của chúng tôi! Nhưng Lời Đức Chúa GIÊSU KITÔ vẫn tiếp tục vang vọng trong tâm hồn chúng tôi:

- Hãy mời những người nghèo khổ, tàn tật, què quặt, đui mù ..

Vậy mà chúng tôi vẫn còn chần chờ.

Mùa đông qua. Mùa xuân đến. Bây giờ thì chúng tôi thật sự sẵn sàng. Một Chúa Nhật, chúng tôi muốn trông thấy cháu Clément dưới một khía cạnh khác với một góc nhìn thật tích cực. Chúng tôi quyết định mời hai vợ chồng cô em cùng với cậu bé khờ Clément. Khi cháu Clément vào nhà, cậu bé mừng rỡ âu yếm ôm chầm chúng tôi suýt làm chúng tôi bị té nhào ..

Cuộc cách mạng đã thành công. Em gái chúng tôi thật hài lòng. Chúng tôi cùng nhau vui cười thỏa thích vì những trò chơi lạ lùng của cậu bé Clément. Cháu không những đập phá đồ đạc trong nhà mà còn đập tan cái thiện nghĩ mê hoặc khép kín lòng chúng tôi. Từ nay, cửa nhà và nhất là con tim chúng tôi, luôn sẵn sàng mở rộng để đón tiếp đứa cháu khờ khạo cùng với gia đình vào nơi mái ấm chúng tôi!

... Khi ấy Đức Chúa GIÊSU nói dụ ngôn này. Có một nhà phú hộ kia, ruộng nương sinh nhiều hoa lợi, mới nghĩ bụng rằng: “Mình phải làm gì đây? Vì còn chỗ đâu mà tích trữ hoa màu!” Rồi ông ta tự bảo: “Mình sẽ làm thế này: phá những cái kho kia đi, xây những cái lớn hơn, rồi tích trữ tất cả thóc lúa và của cải mình vào đó. Lúc ấy ta sẽ nhủ lòng: hồn ta hỡi, mình bây giờ ê chề của cải, dư xài nhiều năm. Thôi, cứ nghỉ ngơi, cứ ăn uống vui chơi cho đã!” Nhưng THIÊN CHÚA bảo ông ta: “Đồ ngốc! Nội đêm nay, người ta sẽ đòi lại mạng ngươi, thì những gì ngươi sắm sẵn đó sẽ về tay ai?” Ấy những kẻ nào thu tích của cải cho mình, mà không lo làm giàu trước mặt THIÊN CHÚA, thì số phận cũng như thế đó! (Luca 12,16-21).

("OMBRES & lumière", Revue Chrétienne Des Personnes Malades Et Handicapées, De Leurs Familles Et Amis, N 182, Juillet-Aout 2011, trang 43)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt